28/11/2021

Η ΠτΔ στην επετειακή εκδήλωση του Υπ. Παιδείας για το 1821

/ Ελλάδα 1821 - 2021

Η Πρόεδρος της Δημοκρατίας Κατερίνα Σακελλαροπούλου απηύθυνε χαιρετισμό χθες 27 Νοεμβρίου στην επετειακή εκδήλωση του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων για τα 200 χρόνια από την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης, στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών.

«Ζωγραφιές, μουσικές, θεατρικά έργα με θέματα από την Επανάσταση, ανανοηματοδοτούν τα πατριωτικά αφηγήματα, απαντούν στην ανάγκη των παιδιών να οικειοποιηθούν τον κόσμο του παρελθόντος, να ανασυνθέσουν δημιουργικά το περιεχόμενό του και να συμμετάσχουν στα συναισθήματα και τα οράματα των πρωταγωνιστών του. **Κι αφού "η ιστορία είναι καθρέφτης", όπως έχει πει ο ιστορικός Μαρκ Μαζάουερ, η αναγνώριση, πρόσληψη και μετάθεση του εαυτού, μέσω της φαντασίας, στην συναισθηματική κατάσταση ανθρώπων που έζησαν πολύ πριν από μας, μας βοηθάει να αποκτήσουμε αυτεπίγνωση, να γνωρίσουμε δηλαδή τον εαυτό μας και τον παρόντα, πολυσύνθετο κόσμο, μέσα στον οποίο ζούμε.** Ο μαθητικός διαγωνισμός ζωγραφικής με θέμα τα 200 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση

ανέδειξε τον δημιουργικό, ευφάνταστο και ευφυή τρόπο με τον οποίο αποτύπωσαν οι μαθητές και οι μαθήτριές μας το δικό τους 1821, και ίσως μπορεί να μας πει πολλά για το πώς προσλαμβάνουν σήμερα τις αξίες και τα ιδανικά της Ελληνικής Επανάστασης. Πώς τα ερμηνεύουν. Πώς τα εντάσσουν, όσο τα εντάσσουν, στην καθημερινότητά τους. Πώς τους προσδίδουν νέα πνοή. Πώς αναδεικνύουν την αστείρευτη ζωτικότητά τους», τόνισε μεταξύ άλλων η Πρόεδρος της Δημοκρατίας κατά τη διάρκεια του χαιρετισμού της.

Ακολουθεί ο χαιρετισμός της κυρίας Σακελλαροπούλου:

«**Οι εθνικές επέτειοι για τα σχολεία έχουν μια έντονη, γιορτινή φόρτιση**. Σκετσάκια ή και ολόκληρες θεατρικές παραστάσεις, απαγγελίες, τραγούδια, διαγωνισμοί ζωγραφικής και χειροτεχνίας, ώρες και μέρες προετοιμασίας, στη διάρκεια των οποίων τα παιδιά αναπλέουν τον χρόνο με πυξίδα τα γνωστικά εργαλεία που τους παρέχουν οι δάσκαλοί τους. Ένα ταξίδι που, με όχημα τη φαντασία, μεταμορφώνει την ιστορική, ρεαλιστική προσέγγιση του παρελθόντος σε μια αφήγηση με περισσότερες αποχρώσεις, η οποία εμπλέκει τους μικρούς και τους νέους στις πράξεις των προγόνων μας, όπως μας ενέπλεκε και μας κάποτε, τους μεγαλύτερους, γεμίζοντάς μας με αναμνήσεις. Παίζαμε τους ρόλους των ηρωικών γυναικών του Ζαλόγγου, της Μπουμπουλίνας ή της Μαντώς Μαυρογένους, και ήταν σαν να στήναμε γέφυρες, ανάμεσα στο τότε και στο τώρα. Απαγγέλλαμε τους στίχους του Σολωμού ή αποσπάσματα από τον Θούριο του Ρήγα, τραγουδούσαμε τα κλέφτικα τραγούδια και νιώθαμε την καρδιά μας να πάλλεται από συγκίνηση, σαν να συμμετείχαμε κι εμείς στις ηρωικές στιγμές του Αγώνα για την πολυπόθητη ελευθερία μας. Ζωγραφίζαμε τις σημαίες της Επανάστασης, τα πρόσωπα των πολεμιστών μας, σκηνές από μάχες, βάζοντας τα δυνατά μας να αποδώσουμε με χρώματα όλα όσα νιώθαμε και που μας συνέπαιρναν ακούγοντας τους δασκάλους μας να μας μιλάνε για τον μεγάλο ξεσηκωμό του έθνους. Με δυο λόγια, μπαίναμε στον καμβά της ιστορίας μέσα από την αναπαραστατική εποπτεία και τη συναισθηματική ασφάλεια των θεατρικών ρόλων ή της δημιουργικής πράξης. Έτσι προσεγγίζαμε και μαθαίναμε βιωματικά όσα, διαφορετικά, θα ήταν σκέτες λέξεις στο χαρτί, ημερομηνίες μακρινές, γεγονότα απλώς περιγραφικά.

Ζωγραφιές, μουσικές, θεατρικά έργα με θέματα από την Επανάσταση, ανανοηματοδοτούν τα πατριωτικά αφηγήματα, απαντούν στην ανάγκη των παιδιών να οικειοποιηθούν τον κόσμο του παρελθόντος, να ανασυνθέσουν δημιουργικά το περιεχόμενό του και να συμμετάσχουν στα συναισθήματα και τα οράματα των πρωταγωνιστών του. Κι αφού “η ιστορία είναι καθρέφτης”, όπως έχει πει ο ιστορικός Μαρκ Μαζάουερ, η αναγνώριση, πρόσληψη και μετάθεση του εαυτού, μέσω της φαντασίας, στην συναισθηματική

κατάσταση ανθρώπων που έζησαν πολύ πριν από μας, μας βοηθάει να αποκτήσουμε αυτεπίγνωση, να γνωρίσουμε δηλαδή τον εαυτό μας και τον παρόντα, πολυσύνθετο κόσμο, μέσα στον οποίο ζούμε.

Ο μαθητικός διαγωνισμός ζωγραφικής με θέμα τα 200 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση ανέδειξε τον δημιουργικό, ευφάνταστο και ευφυή τρόπο με τον οποίο αποτύπωσαν οι μαθητές και οι μαθήτριές μας το δικό τους 1821, και ίσως μπορεί να μας πει πολλά για το πώς προσλαμβάνουν σήμερα τις αξίες και τα ιδανικά της Ελληνικής Επανάστασης. Πώς τα ερμηνεύουν. Πώς τα εντάσσουν, όσο τα εντάσσουν, στην καθημερινότητά τους. Πώς τους προσδίδουν νέα πνοή. Πώς αναδεικνύουν την αστείρευτη ζωτικότητά τους.

“Δεν πρέπει να αντιμετωπίζουμε την ιστορία σαν ένα σωρό νεκρών φύλλων ή μια συλλογή σκονισμένων έργων τέχνης, αλλά σαν μια μικρή λίμνη, μερικές φορές ευεργετική, συχνά θειούχο, που, χωμένη κάτω από το παρόν, διαμορφώνει σιωπηλά τους θεσμούς μας, τον τρόπο που σκεπτόμαστε, το τι μας αρέσει και τι δεν μας αρέσει”, έχει γράψει η ιστορικός, καθηγήτρια του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης Μάργκαρετ Μακμίλαν. Σ’ αυτή τη μικρή λιμνούλα βούτηξαν τα παιδιά μας και αναδύθηκαν με τα έργα που θα βραβεύσουμε σήμερα. Είναι ένα μέρος μόνο από τις πολλές, θαυμάσιες εργασίες που παρουσιάστηκαν από όλους τους μαθητές και όλες τις μαθήτριες. Μέσα από την τέχνη τους δόθηκε η ευκαιρία να γνωρίσουν καλύτερα το παρελθόν τους και έτσι, πιστεύω, να αγαπήσουν και πιο βαθιά την πατρίδα, τη παράδοση, τη γλώσσα, τους ανθρώπους που έζησαν στον ίδιο τόπο που μεγαλώνουν και εκείνοι τώρα, και κυρίως να εμπνευστούν από το ήθος, το εθνικό τους φρόνημα, την αυταπάρνηση και τον ηρωισμό τους.

Συγχαίρω όλα τα παιδιά που ζωγράφισαν το 1821 όπως το ένιωσαν με την καρδιά τους και το φαντάστηκαν με τον νου τους, συνομιλώντας με το παρελθόν αλλά με τη γλώσσα του παρόντος και του μέλλοντος».